

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret og intervenienten bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Wolf Oil.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 75 og 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 14. januar 2015 — Alkarim for Trade and Industry mod Rådet**(Sag T-35/15)**

(2015/C 089/47)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Syrien) (ved advokaterne J.-P. Buyle og L. Cloquet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1105/2014 af 20. oktober 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres for så vidt angår sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/730/FUSP af 20. oktober 2014 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres for så vidt angår sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af retten til forsvar og af retten til en retfærdig rettergang, for så vidt som sagsøgeren aldrig blev hørt, inden de anfægtede sanktioner blev vedtaget.
2. Andet anbringende om en åbenbar urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
4. Fjerde anbringende om en uforholdsmæssig tilsidesættelse af ejendomsretten og af retten til at udøve en erhvervsaktivitet.

5. Femte anbringende om, at de anfægtede afgørelser er ulovlige, for så vidt som betingelserne i artikel 32 i afgørelse 2013/255/FUSP⁽¹⁾ og betingelserne i artikel 14 og 26 i forordning nr. 36/2012⁽²⁾ ikke er opfyldt, idet sagsøgeren aldrig bevidst eller forsætligt har deltaget i transaktioner, der havde til formål at omgå europæiske eller internationale sanktioner.
6. Sjette anbringende om magtfordrejning, for så vidt som der på grundlag af objektive, relevante og samstemmende indicier er grund til at tro, at de anfægtede foranstaltninger overvejende er blevet truffet for at forfølge andre formål end dem, der er angivet (udelukkelse fra markedet — begunstiggelse af andre aktører).
7. Syvende anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31.5.2013. om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 147, s. 14).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18.1.2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 (EUT L 16, s. 1).

Sag anlagt den 23. januar 2015 — Hispasat mod Kommissionen

(Sag T-36/15)

(2015/C 089/48)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Hispasat, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo og A. Balcells Cartagena)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, navnlig afgørelsens artikel 1, for så vidt som det fastslås, at der foreligger en statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked hvad angår HISPASAT.
- Som følge heraf annulleres tilbagesøgningsforpligtelserne, som er anordnet ved afgørelsens artikel 3 og 4.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ved at udpege HISPASAT S.A. som direkte modtager af den omtvistede foranstaltning har begået en åbenbar faktisk fejl, som skal medføre, at afgørelsen annulleres, eftersom denne virksomhed hverken deltog i foranstaltningerne eller var begunstiget af disse. Det gøres på samme måde gældende, at Europa-Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, idet den identificerede HISPASAT S.A. som begunstiget af foranstaltningerne, efter at den indledte undersøgelsen, hvorved den undlod at analysere den faktiske situation, som forelå, og idet den ikke gav sagsøgeren mulighed for at blive hørt under den administrative procedure.
2. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 106 TEUF og 107 TEUF samt protokol 26 til TEUF, eftersom de af Kommissionen bestridte foranstaltninger ikke udgør statsstøtte, idet der ikke foreligger økonomisk virksomhed, men derimod de offentlige myndigheders egen aktivitet som forvaltning. Endnu mere subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse konkluderer, at de omtvistede foranstaltninger ikke havde forbindelse til leveringen af en tjenesteydelse af offentlig interesse (TOI), og dermed hverken foretog en korrekt vurdering af, om Altmark-dommen eller TOI-beslutningen 2005/842/EF (beslutning 86.2) fandt anvendelse, som enten kunne have ført til at fastslå, at der ikke forelå støtte, eller at den eventuelle støtte var forenelig.